

Simón Bolivar emlékülés

Simón Bolívar, a nagy latin-amerikai forradalmár születésének 200. évfordulója alkalmából a Magyar Tudományos Akadémia, a Magyar Politikatudományi Társaság, a Magyar Külügyi Intézet és a hazánkban korábban megalakult Simón Bolívar-emlékbizottság emlékülést rendezett csütörtökön a budapesti pártbizottság Villányi úti oktatási igazgatóságán. Az emlékülés elnökségében foglalt helyet Péter János, az MPT és az emlékbizottság elnöke, Faluvégi Lajos, a Minisztertanács elnökhelyettese, az Országos Tervhivatal elnöke, Pach Zsigmond Pál, az MTA alelnöke, az emlékbizottság alelnöke, Szépvölgyi Zoltán, a Fővárosi Tanács elnöke, Antonio Casas Salvi, a Venezuelai Köztársaság budapesti nagykövete. Jelen volt a budapesti diplomáciai képviselők több vezetője és tagja, állami, politikai, kulturális életünk számos képviselője.

Péter János elnöki megnyitójában egyebek között

rámutatott: Latin-Amerika mai aggasztó viszonyai növelik annak indokoltágát, hogy Magyarország is fokozott érdeklődéssel vegyen részt a Simón Bolívar történelmi hagyatékával foglalkozó megemlékezésekben.

Ezt követően Antonio Casas Salvi idézte Simón Bolívar alakját, tanításainak, cselekedeteinek maig sugárzó hatását. Többek között emlékeztetett arra: napjainkban vissza kell térni a bolivari tanításhoz, hogy eljussanak a válságban levő világhoz a földrézrész köztársaságainak hangjai, amelyek hozzájárulhatnak az „univerzum egyensúlyának” visszaállításához.

Ezután a hazai történelmi tudományok, irodalomtudományok, közgazdaságtudományok jeles képviselői elemezték Bolívar munkásságát, hatását. Dr. Aulerle Adam, a szegedi tudományegyetem docense „Bolívar és a kontinentális összefogás eszmeje” címmel tartott előadást az emlékülésen. (MTI)

Konzultáció

Csütörtökön délután Szegeden, a PM Ellenőrzési főigazgatóság Csongrád megyei Igazgatóságának épületében előadás meghallgatására és konzultációra jöttek össze közgazdászok és érdeklődők, a Magyar Közgazdasági Társaság Csongrád megyei szervezeteinek rendezésében. Ennek keretében dr. Koncz János, az MSZMP Csongrád megyei bizottságának titkára tartott előadást aktuális, a közvéleményt foglalkoztató ideológiai kérdésekről az ideológiai konferencia és az MSZMP KB áprilisi határozatának tükrében.

Dokumentumfilm

Júliusban, Hemingway halálának évfordulóján vetíti a televízió „A kubaiak mind a barátaim” című, magyar-kubai koprodukcióból készült dokumentumfilmet.

A filmet a napokban nagy sikerrel mutatta be Havannában a kubai televízió.

A lakóterületi munkáról Ifjúsági tanácskozások

A KISZ Központi Bizottsága tavaly határozta meg az ifjúsági mozgalom lakóhelyi tevékenységének időszaki feladatait. E határozat végrehajtását 1982 őszén kezdték meg a Csongrád megyei ifjúkommunisták is. Milyen tapasztalatok születtek az azóta eltelt időben, melyek azok a feladatok, amelyek még megoldásra várnak? Ezekről tárgyalt Jagnap, csütörtökön a KISZ Csongrád megyei bizottsága. A témáról Szentirmai László, a bizottság munkatársa készített írásos jelentést és adott szóban tájékoztatást. Vita után a testület elfogadta a jelentést és az abban meghatározott feladatokat. Ezek a következőkben foglalkoznak a lakóhelyi munkával. A lakóhelyi munkák működő KISZ-szervezetek törekedjenek arra, hogy a közélet kialakult demokratikus fórumain rendszer-

esen szerepeljenek ifjúsági politikai, illetve fiatalokat érdeklő témák. A településpolitikai célok, a fejlesztési tervek jobb ismeretében a fiatalok javaslatokkal, elképzeléseikkel segíthetnek a végrehajtást. Akad feladatuk a KISZ-eseknek a gyermek- és ifjúságvédelmi munkában, ennek érdekében konkrét együttműködésre van szükség a tanácsokkal. A szabad idővel kapcsolatban a városi, járási testületek további feladatuk, hogy megkülönböztetett figyelemmel segítsék a lakóhelyi ifjúsági klubokat. Jó lenne, ha azokban a városrészekben, ahol még szervezetlen az ifjúsági munka, lakóhelyi aktivistákat választanának. Ilyen kezdeményezés egyébként már van, Szegeden, a tarjáni KISZ-eseknél.

Az idei forradalmi ifjúsági napok tapasztalatairól

Turcsikné Süli Mária, a bizottság titkára adott tájékoztatást.

Az üttörőszövetség idén tartja országos konferenciáját, sorrendben a nyolcadikat. Ennek feladata az elmúlt négy év értékelése lesz, valamint a következő esztendő gyermekmozgalmi feladatainak meghatározása. Az Országos Tanács felhívására valamennyi üttörőcsapat és üttörőelnökség részletes beszámolóban rögzítette a helyi eredményeket, gondokat. Tegnap, csütörtökön a Szeged városi üttörőelnökség tárgyalta meg és hagyta jóvá azt a beszámolótervezetet, amelyet az októberben tartandó szegedi üttörővezetői konferencia elé terjesztenek. Szabó Ágnes, városi üttörőelnök előterjesztésében az elnökség 1983-84. évi munka- és üléstervéről is döntöttek.

„Művelődési otthon”

A piros iskola

A szombat délelőtti harmincfokos hőségben négerbarnára sült pedagógusismerősöm sűrűn nezegeti a törőlköző alá rejtett karóráját. Nemsokára mennem kell a suliba — mondja mintegy magyarázatokppen — tudod kubai napot rendezünk, s bizony időbe telik amíg kibuzozok Tarjánba.

— Kubai napot? Nyári kánikulában? Szabad szombat? Általános iskolában? — Körülbelül ennyit kérdeztem egyszerre, bizonyítottan éreztem a pedagógusok oly sokat emlegetett túlterhelését.

— Persze — válaszolja a viág legtermészetesebb hangján, s véletlenül sem kezd el szidni azt, aki ezt az egész kubai napot kitálalta.

Nem fér a fejembe, hogy napimádó tanárnő ismerősöm csak úgy itthagya a kánikulát, s rohan a munkahelyére, mi több még engem is megpróbál elcsábítani.

Néhány hét után látogatok el az iskolába. A bejáratnál házi készítésű hirdetőtáblán sikerfilmek címei. A programok között olvassom a jeles névsort: Halász Judit, Bojtorján és Kalácska együttes, Ipper Pál, Vértés Eőa. A sportpályán mini VB, a tornateremben kosár-, kézilabdameccs. Mind-ezen szórakozási lehetőségeket azonban nem a művelődési ház szervezi, hanem egy a mai kor követelményeihez igazodó, nyitottnak joggal nevezhető oktatási intézmény, amit a Tarjánban lakók csak úgy hívnak: piros iskola.

Mondják a lakótelepi életkutató-ismerői: a panelregetegben elidegenedik az ember, nincs közösség, csak élnek közönyösen egymás mellett. Bizonytal sok helyen igaz a panelvilág különös ismertetőjele: a bezárkózás, a másik iránti közömbösség. Csakhogy egy csoportnak — legyen az lakótelepi emberek tömege — mindig s mindenkor szükség van vezetőre, irányítóra, aki megteremti számukra az együttléti lehetőséget. Nem mással, mint az együttléti tartalmassá tételével.

Tarjánban ezt próbálja megvalósítani a 4-es számú általános iskola, amelynek 52 fős tantestülete a 917 gyerek oktatásán, s a tannetvi célok és feladatok megvalósításán túl magára vállalta a városrész életének színesítését, az itt lakók „nevelését”. Összantuk-

ból, szívügyből, a kezdeti sikereket látta felbuzdulásból.

Az iskola igazgatója Borbola István az értékes köznevelődési-tanórán kívüli munka elismeréseként a közelmúltban kapta meg a Hazafias Népfőnt „Társadalmi Munkáért” jelvénye arany fokozatát. Álszerénység nélkül mondja: a kitüntetés az egész tantestület tevékenységének elismerése, mi több mindazokénak, akik önként, s lelkesen dolgoznak munkáidón túl az itt lakóikért. Tény, hogy a legalkalmasabb, s a legnagyobb szervezőkészséggel megállított ember sem képes egyedül több száz másikat megmozgatni. Tarjánban szerencsésen egymásra találtak a kezdeményezők, s rájöttek arra az egyszerű igazságra, hogy együtt, „koprodukcióban” többet, jobbat tehetnek a lakóikért.

A piros iskola igazgatója, fiatal tanári kara és a Tarján II. körzeti népfőntbizottság lelkes aktívái köznevelődési centrumot varázsoltak az iskolából, számtalan értékes programmal, a kellemes-hasznos együtt szórakozási lehetőségeinek megteremtésével.

Féltreértés ne essék. A művelődési otthonná avasztált, népfőntrendezőneknek otthon adó általános iskolában a kulturális, sportrendvények, ismeretterjesztő előadások, s más szabadidős programok kiegészítói az oktató-nevelő munkának. Nem írhatók annak rovására. Céljuk nem más, mint megvalósítani a szórakozva tanulás, a tanuló szórakozás sokak által bonyolultnak vélt módszerét, és közelebb hozni egymáshoz szülőket, gyereket, pedagógust, időset és fiatalot, azaz valódi közösséget kialakítani.

A piros iskolában a szülői értekezlet is baráti összejövetel, s ahol nemcsak a gyerek rossz magaviseletéről esik szó, hanem arról is, legközelebb melyik apuka vállalja az osztály kaulozolását üzemlátogatáson, vagy városnézésen.

A piros iskola környékén is télenkedtek ráérős fiatalok. Hegyibeszéd helyett inkább megnyerték őket, segítsenek a programok szervezésében. Ma már ők biztosítják a rendet a teltház rendezvényeken, s szorgalmasan pakolják a szkeket filmvetítés előtt és után.

Itt a szexuális életre nevelés tanterveiben rögzített céljait nem az osztály-

főnöki órán valósítják meg, hanem filmvetítésekkel, szakemberek vezette beszélgetésekkel közelítenek a pedagógusok számára hálálatlan témához. Errefelé többet van együtt a család, mint máshol. A szülő a gyerekkel együtt néz filmet, együtt kosarazik, együtt jár előadóestekre az iskolába.

Az itteni tanterület tagjai munkájuk természetes velejárójának tekintik, az utolsó cseppet is, az utolsó cseppnek, a tennivalókat. Mondhatni szemlélettelé vált az oktató-nevelő munka bővítése, színeseítése. Valójában együtt élnek tanítványaikkal, s azzal az emberi környezettel, amelynek legfiatalabbjait okítják az egyszeregyre.

Persze nem lehet eléggé hangsúlyozni, amit az iskola igazgatója beszélgetésünk során oly sűrűn mondot: egyedül nem megy. Csakis, kizárólag a tanterület nem tudná e színvonalasn dolgozó szabadidőközpont iskolát ilyen jól „működtetni”. A népfőntaktivisták és a programok java részét finanszírozó, előkészítő Bartók Béla Művelődési Központ nélkül mindez kivitelezhetetlen lenne.

Összefogás egymásért, a jó közösségért és közérteért, plusz — egy a szó átvitt értelmében is — nyitott iskola rugalmas pedagógusokkal — ez a tarjániai titka. No és egy olyan igazgató — aki melleleg villamosmérnök is — s aki nemcsak vallja, hanem meg is valósítja a komplex nevelést, oktatást, s akinek sikerült olyan mentalitást kialakítani kollégái körében, aminek köszönhetően kánikulában, szabad szombaton is szívesen mennek a munkahelyükre.

Kalocsai Katalin

Kukoricatárolás hűtéssel

Hűtve tárolnak már kilencedik hónapja, nagy mennyiségű szemeskukoricát a bákonyzombathelyi termelőszövetkezetben. A tatai Hűtőtechnika Ipari Szövetkezet a bábolnai Ipari Szövetkezet Kükoricatermelő Közös Vállalat megrendelésére készített ilyen célra alkalmas ipari hűtőket, amelyek most nagyüzemi körülmények között vizsgáztatnak a gazdaságban.

Az eddigi tapasztalatok azt bizonyítják, hogy a hazai mezőgazdaságban meg

Kétnapos gyermekbőrgyógyászati kongresszus kezdődik ma, pénteken Szegeden a SZOTE oktatási épületében. A Magyar Dermatológiai Társaság által rendezett tudományos ülésen hazai és külföldi bőrgyógyászok, valamint gyermekgyógyász szakorvosok számolnak be tapasztalataikról, kutatási eredményeikről. Dr. Simon Miklós egyetemi tanárt, a SZOTE bőrgyógyászati klinikájának igazgatóját kérdeztem, mi indokolja, hogy a bőrgyógyászaton belül külön figyelmet szentelnek a gyermekkori bőrbetegségeknek.

Miért beszélünk ma már külön gyermekbőrgyógyászatról? Indokolt ez a megkülönböztetés, hisz a csecsemő és a gyermek bőrének anatómiai, élettani viszonyai sok tekintetben eltérnek a felnőtétől. Számos betegség mára gyermekkorban elkezdődik, s ezek külön diagnosztikai és terápiás eljárásokat igényelnek. Sok az olyan bőrbetegség, amelyet közösen észlel a bőrgyógyász a gyermekorvossal, hisz jó néhány belső szervi elváltozással együtt fordul elő. Elengedhetetlen tehát a két szakterület orvosainak együttműködése.

A gyermekbőrgyógyászatom ismeretlen fogalom a nemzetközi tudományos életben. Ilyen témakörben már több mint húsz esztendőre rendeznek konferenciákat világszerte. Hazánkban azonban ez az első alkalom, hogy együtt gyűltek össze tudományos tanácskozásra bőrgyógyász és gyermekgyógyász szakorvosok. A szegedi ülés szervezésében részt vett a SZOTE bőr- és gyermekbőrgyógyászati klinikája, valamint a budapesti Heim Pál gyermekbőrkórház főosztálya is. A hazai, valamint az NSZK-

ból, NDK-ból, Nyugat-Berlinből, Ausztriából érkezett előadók számos új, általánosn is alkalmazható diagnosztikai és kezelési eljárásról számolnak be.

Jelentősek a gyermekbőrfelszívódási viszonyait vizsgáló kutatások eredményei: bizonyos gyógyszerek másrészt hatnak a fiatal bőrön, mint az idősekén, számolni kell az esetleges mérgező hatással. Előadás hangzik el a gyermekek szájnálkahártyáján előforduló betegségekről, a veleszületett bőrelváltozásokról, kötőszöveti betegségekről, és több ritka gyermekkori bőrelváltozást ismertetnek a szakemberek. Súlyos pszichés zavarokat is okozhat például a legtöbbszor arcon levő éryanjajegy: a cseperedő gyerek egyre jobban szégyelli ezt a fájdalmasan esztétikai „hibát”, nem mindig idegi következmények nélkül. Az eredményes lézerkezelés lehetőségéről számol be — hazánkban először — egy osztrák professzor. Más betegségekről könnyen összetéveszthető az úgynevezett korai öregedési szindróma. Ennek diagnosztikai kérdéseiről is hangzanak el előadások. Tudomást szerezhetnek a szakemberek arról is, hogy új, sikeres kezelési módszert találtak külföldön a veleszületett betegség, a halálbőrűség gyógyítására is.

Megfelelő kezelés híján

rendkívül veszélyesek — a szerencsére ritkán előforduló — hólyagos betegségek. Felismerésük fejlett vizsgálati módszereket igényel, ebben élen jár a szegedi bőrklinika. A veleszületett bőrbetegségek hátterében legtöbbször genetikai elváltozás áll, ezzel kapcsolatban folynak sikeres vizsgálatok a SZOTE gyermekbőrgyógyászati osztályán.

A gyermekbőrgyógyászat tehát nem egy mondván csinált újabb szakterület: a valóság hívta életre. Hasznerencsére nem is túl gyakoriak a csecsemő- és gyermekkorban jelentkező bőrbetegségek, de léteznek. Időben való felismerésük, kezelésük kötelessége az egészségügynek. Szegeden működik is gyermekbőrgyógyászati szakrendelés a Honvéd téren, szükség esetén gyermekgyógyász segítségét is igénybe véve. Nagy kár azonban, hogy az országban csupán egy gyermekbőrgyógyászati osztály fogadja az intézeti kezelésre szoruló kicsiket. Így előfordul, hogy innen, Szegedről is kénytelenek Budapestre küldeni egyes betegeket. Gyerekekről lévén szó, sokszor az otthon és a szegedi kórház, klinika közötti „távolságot” is nehéz elviselniük a családtagoknak. A tudomány élediktálta szakosodását talán majd követi az egészségügyi szervezés is...

Ch. A.

A közlekedés irányításának korszerűsítéséről

A közlekedési ágazatszervezeti korszerűsítésének céljairól, annak várható eredményeiről, továbbá a közlekedéspolitikai koncepció végrehajtásának menetéről tájékoztatták csütörtökön az újságírókat a tárca képviselői.

Pullai Árpád, közlekedés-és postaügyi miniszter elmondta, hogy a Minisztertanács határozata szerint július elsejével önállóvá válik a Magyar Posta, ez időtől kezdve az új szervezeti felépítésű Közlekedési Minisztérium irányítja a közlekedési ágazatot. Miként mondták, sok tekintetben eddig is a minisztériumtól függetlenül működött a posta: saját funkcionális és területi rendszert épített ki. Emellett érdemes figyelembe venni a nemzetközi példákat is: Európában például

három ország (Románia, Portugália és Görögország) kivételével mindenütt önálló minisztérium, vagy önálló országos hatáskörű szerv a posta.

Az új Közlekedési Minisztérium működésének elveiről is szólt a miniszter. Az átszervezés legfőbb célja a minisztérium szervezésének egyszerűsítése és működésének hatékonyabbá tétele, fontos feladat oldani a túlszervezettséget, növelni a vállalati önállóságot, továbbá különválasztani a hatósági munkát a gazdasági tevékenységtől. Mindezek alapján csökken a minisztériumban a főosztályok száma. Nem lesz ezentúl minisztériumi főosztály a Magyar Államvasutak, illetve a Magyar Posta, mindkét intézmény a jövőben önálló vállalként működik a KM felügyelete alatt.